

3 Σεπτεμβρίου 2022

Αλέκος Σακελλάριος: Η επιτυχημένη του πορεία και ο γάμος με τη Νίκη Λινάρδου

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Ιστορία, Αρχαιολογία, Παλαιογραφία, Στρατιωτικά & Εθνικά θέματα

Το όνομα του Αλέκου Σακελλάριου ήταν εγγύηση επιτυχίας τη χρυσή εποχή του ελληνικού κινηματογράφου. Τόσο οι ταινίες και τα θεατρικά του έργα όσο και τα τραγούδια του αποτέλεσαν ορόσημα εμπορικότητας, καθώς τα ρεκόρ εισπράξεων του Σακελλάριου ήταν θρυλικά τη δεκαετία του 1960.

Ο κορυφαίος θεατρικός συγγραφέας, στιχουργός, δημοσιογράφος και σκηνοθέτης, γεννήθηκε στην Αθήνα στις 7 Νοεμβρίου του 1913. Σπούδασε νομικά και ξεκίνησε την πολυσήμαντη καριέρα του ως δημοσιογράφος στην εφημερίδα «Μαθητής». Η πένα του δημοσιογράφου δεν σταμάτησε να τον συντροφεύει σε όλη τη διάρκεια της ζωής του, αφού αρθρογραφούσε και κρατούσε μόνιμη στήλη χρονογραφήματος σε διάφορα περιοδικά κι εφημερίδες για περίπου 60 χρόνια.

Γρήγορα άρχισε ν' ασχολείται με τη συγγραφή θεατρικών έργων και κειμένων για επιθεωρήσεις, ξεκινώντας το 1935 με τον «Βασιλιά του Χαλβά», που ανέβασε ο θίασος του Πέτρου Κυριακού στο θέατρο «Κοτοπούλη». Πολυγραφότατος, στο θέατρο έγραψε 185 έργα, πολλά απ' τα οποία είναι καρποί της ευδόκιμης συνεργασίας του με τον Χρήστο Γιαννακόπουλο.

Αυτοδίδακτος κινηματογραφιστής, το 1946 ξεκίνησε εξίσου λαμπρή καριέρα και στον κινηματογράφο, σκηνοθετώντας ύστερα από παράκληση του Φιλοποίμενα Φίνου την ταινία «Παπούτσι από τον τόπο σου», σε σενάριο δικό του και του Χρήστου Γιαννακόπουλου.

Γρήγορα διέπρεψε και στον τομέα του κινηματογράφου, μεταφέροντας αρχικά τα ήδη δοκιμασμένα στη σκηνή θεατρικά του έργα και αργότερα με ταινίες που βασίζονταν σε αυτούσια κινηματογραφικά του σενάρια, ταινίες που αποτέλεσαν

σταθμό εμπορικότητας, («Λατέρνα φτώχεια και φιλότιμο», «Το ξύλο βγήκε από τον παράδεισο», «Η θεία απ' το Σικάγο» κ.ά.) και ανέδειξαν τους γνωστότερους σήμερα ηθοποιούς του κινηματογράφου (Τζένη Καρέζη, Αλίκη Βουγιουκλάκη, κ.ά.)

Έγραψε στίχους αμέτρητων τραγουδιών, που είχαν ως αφετηρία τη θεατρική σκηνή, αλλά γρήγορα αποκτούσαν πανελλήνια εμβέλεια («Άστα τα μαλλάκια σου...», «Πάμε σαν άλλοτε», «Πού να'σαι τώρα», «Το τραμ το τελευταίο», «Ο Ταμπαρίφας» κ.ά.). Περίπου 1.500 τραγούδια φιλοξενούν τους στίχους του, ανάμεσά τους κι αυτά που ξεκινούσαν την πορεία τους από το πανί της μεγάλης οθόνης και συγκεκριμένα από τις ταινίες του («Γαρούφαλλο στ' αυτί», «Πες μου μία λέξη», «Τράβα μπρος», «Άστο το χεράκι σου», «Νιάου-νιάου βρε γατούλα», «Υπομονή» κ.ά.).

Η πορεία του φυσικά δεν σταμάτησε εδώ. Προσέγγισε τον χώρο της τηλεόρασης από το πειραματικό της ακόμη στάδιο και υπήρξε ο συγγραφέας και ο σκηνοθέτης πάνω από 40 τηλεοπτικών κωμωδιών («Δόκτωρ Τικ», «Μία Αθηναία στην Αθήνα» κ.ά.), ενώ παράλληλα παρουσίαζε μόνιμες ψυχαγωγικές εκπομπές («Εγώ κι εγώ», «60 λεπτά χωρίς λεπτά», «Μόνο για σας», «Έτσι κι αλλιώς κι αλλιώς», «Η παλιά επιθεώρηση», κ.ά.).

Τιμήθηκε με το «Έπαθλο Ξενόπουλου» για τα θεατρικά του έργα «Θανασάκης ο πολιτευόμενος» (αργότερα ταινία με πρωταγωνιστές τους Ντίνο Ηλιόπουλο και τον Βύρωνα Πάλλη), «Ένα βότσαλο στη λίμνη» (αργότερα ταινία με πρωταγωνιστή τον αξεπέραστο Βασίλη Λογοθετίδη και πολλά χρόνια μετά ριμέικ με τίτλο «Ο Σπαγκοραμμένος» με πρωταγωνιστή τον Λάμπρο Κωνσταντάρα), ενώ η ταινία του «Το ξύλο βγήκε από τον παράδεισο» ψηφίστηκε ως η καλύτερη ταινία της πενταετίας 1955-60, κατά τη διάρκεια της α' εβδομάδας του Ελληνικού Κινηματογράφου στη Θεσσαλονίκη (μαζί με τη Στέλλα και τον Δράκο).

Η αφηγηματική του δεινότητα στην ενθύμηση παλιών και αξέχαστων στιγμών αποτυπώθηκε στις σελίδες του βιβλίου του «Λες κι ήταν χθες» (Εκδόσεις Σμυρنيωτάκη).

Ο Αλέκος Σακελλάριος έκανε τρεις γάμους και απέκτησε δύο κόρες. Ο πρώτος του γάμος, που κράτησε τριάντα χρόνια, του χάρισε τα δύο του παιδιά, από τα οποία απέκτησε αργότερα και τρία εγγόνια. Ο δεύτερος γάμος του ήταν με την ηθοποιό Νίκη Λινάρδου.

Για τρίτη φορά παντρεύτηκε με την ηθοποιό Τίνα Βρεττού- Σακελλάριου, στο πλευρό της οποίας πέρασε την τελευταία δεκαετία της ζωής του

Δημιουργικός και δραστήριος, χρονογραφούσε μέχρι το τέλος της ζωής του, που

ήρθε στις 28 Αυγούστου του 1991.

Πηγή: iellada.gr